

economice, elaborează și aplică politici monetare, la fel și politica de curs de schimb; banca centrală se ocupă și de autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare; emite bancnote și monede; stabilește regimul valutar și-l supraveghează, administrează rezervele internaționale ale României.

Guvernatorii, perso-nalități emblematice

De-a lungul istoriei, BNR a avut 26 de guvernatori care au condus, în vremuri mai bune sau mai grele această importantă instituție, figuri emblematice atât pentru bancă, cât și pentru întreaga viață românească. Iată câteva nume care au făcut istorie la BNR:

Ion I. Câmpineanu, licențiat în drept la Paris, a fost primul guvernator, în perioada 1880-1882, dar a revenit în această funcție în 1888. De numele său se leagă organizarea instituției: subscrierea capitalului social; organizarea imprimeriei; confecționarea primelor bilete de bancă, a cecurilor, și a sigiliului; începerea construirii Palatului B.N.R.

Anton Carp a deținut de mai multe ori această demnitate, în perioada 1882 - 1914. Din realizări: apariția conturilor curente pe depozite de titluri, aur, argint și monede straine; s-a opus introducerii monometalismului aur.

Theodor Ștefănescu, de șapte ori guvernator, s-a preocupat de securizarea biletelor B.N.R. și prevenirea falsificării lor.

Theodor Rosetti, cu studii juridice la Viena și Paris, a schimbat sistemul monetar și a înființat Banca Agricolă.

Ioan G. Bibicescu, 1916 - 1921. În 1916, sub amenințarea ocupației străine, Tezaurul B.N.R. a fost transportat la Moscova, cu aprobarea guvernului; august 1917, a doua parte a tezaurului a ajuns tot la Moscova.

Mihail Oromolu a fost guvernator în perioada 1922 - 1926. A recuperat depozitul în aur, deținut de B.N.R. la Reichsbank și a readus statul ca acționar al băncii.

Dimitrie Burillianu, 1927-1931, s-a axat pe stabilizarea monetară. Criza economică din 1929 a impus negocierea unui împrumut extern. Burillianu a pus condiții. A fost demis.

Mihail Manoilescu, guvernator în 1931, s-a opus dorinței regelui Carol al II-lea de a salva Banca Marmorosch-Blank de la faliment. A fost destituit.

Mitiță Constantinescu, 1935-1940, a început construcția Noului Palat al BNR.

Tiberiu Moșoiu, 1946-1947. Epoca a

fost marcată de importante transformări: devalorizarea monedei naționale; etatizarea Băncii Naționale; reforma monetară din 1947; obligația particularilor de

a ceda aurul statului. Moșoiu a fost arestat în 1950 și a murit la Sighet.

Aurel Vijoli, 1947-1952, a aplicat politica economică a PCR: naționalizarea întreprinderilor; lichidarea instituțiilor bancare și de credit; reforma monetară din '52. A fost acuzat de sabotarea reformei monetare, demis și arestat.

După aceea, se știe ce a urmat: centralizare, planificare, economie închisă, subordonarea băncii de către Ministerul de Finanțe. Dar, spunea guvernatorul Mugur Isărescu, Banca și-a păstrat, într-o oarecare măsură, profesionalismul și, cu toate că guvernatorii sau președinții care au urmat n-au mai avut anvergura de altădată, toți au fost oameni care s-au străduit să-și facă datoria. Iată și numele celor care au condus Banca în perioada comunistă: Anton Moiescu, Petre Bălăceanu, Marin Lupu, Vasile Malinschi, Vasile Răuță, Florea Dumitrescu, Decebal Urdea și Mugur Isărescu, cel mai longeviv guvernator din toate timpurile.

Dan Marian

GLOB 25
EXPRESS